

ת"פ 19929/09/13 - מדינת ישראל נגד ל ג

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19929-09-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ג

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ל ג

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד רוני מרקוביץ ומאור לונדנר

ב"כ הנאשמת: עו"ד קטי צוויטקוב ומרים בריינין

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המייחס לה ב- 32 אישומים הכוללים 43 עבירות של **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, החזיקה הנאשמת בשובר תשלום של כרטיס אשראי מסוג ויזה השייך למתלוננת עליו מצויים מספר כרטיס האשראי, אותו מצאה במרכז המסחרי. בין התאריכים 19.11.11 ל- 15.2.12 ביצעה הנאשמת, ביותר מ- 32 הזדמנויות, הזמנות של שירותים ומוצרים לביתה, תוך שימוש במספר כרטיס החיוב, **בסך כולל של ₪ 13,631**.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמת הודתה בכתב האישום ונשלחה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 3.11.14, הנאשמת כבת 32, רווקה מתגוררת עם דודתה הקשישה וסועדת אותה. סיימה 11 שנות לימוד. במהלך השנים עבדה בעבודות מזדמנות. התקשה להתמיד בעבודה ולנהל אורח חיים יציב. סבלה משינויים חדים במצב רוח ולעיתים סבלה גם מדיכאון. ריצתה מאסר בן 8 חודשים בגין עבירות רכוש, אותה תיארה כתקופה בה עמדה על חומרת מעשיה ומאז

עמוד 1

פועלת לשינוי. עורכת מאמצים לגיוס כוחות וניתוק קשרים מסכנים, נוטלת טיפול תרופתי נגד דיכאון ונמצאת בקשר עם העו"ס באגף הרווחה. בהתייחסותה לעבירות בתיק זה, אשר נעברו עובר למאסרה, לוקחת אחריות ומביעה חרטה בגין התנהגותה. נוכח התרשמות שירות המבחן כי יש לשלב הנאשמת בהליך טיפולי התבקשה דחייה.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 29.1.15, במהלך תקופה הדחייה שולבה בטיפול קבוצתי בשירות המבחן, וניכר כי היא בעלת תובנה ראשונית לבחינת דפוסי התנהגותה. עד כה הגיעה לכל המפגשים כשניכר כי מצבה הרגשי מעורער ומצב רוחה מאופיין בתנודות ושינויים חדים. כדי לעקוב אחר המשך שיתוף הפעולה התבקשה דחייה נוספת.

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 29.4.15, הנאשמת הגיעה בהתמדה למפגשים הקבוצתיים וניכר כי רכשה אמון בחברי הקבוצה והמנחים והיא משתפת פעולה בטיפול, לוקחת אחריות על ביצוע העבירות ומביעה חרטה. ניכר כי השכילה להבין שהטיפול הקבוצתי הינו חשוב בשיקומה שכן באמצעותו לומדת לזהות דפוסי התנהגות מכשילים וכלים להתמודדות בונה ומקדמת עם מצבים מורכבים. שירות המבחן מתרשם כי יתכן וזקוקה בנוסף גם למעקב עם גורמי בריאות הנפש. הנאשמת הביעה מוטיבציה להמשך השתתפותה בקבוצה ולקשר עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מנאשמת שגדלה והתחנכה בהעדר דמויות הוריות מטיבות ומציבות גבולות. במהלך חייה התפתחה לאישיות לא בשלה רגשית, בעלת שינויים חדים במצבי רוח ללא שהשתלבה בטיפול פסיכיאטרי. בעלת דפוסי התנהגות מניפולטיביים. מתקשה לנהל אורח חיים יציב. הנאשמת הסבירה את ביצוע העבירות כשברקע קושי להתמודד עם קשייה ולשלט בדחפיה. שירות המבחן התרשם כי התנהגותה נובעת ממניעים רגשיים ולא מתוך דפוסי עבריינים וכי אם תתמיד בטיפול, יפחת הסיכון למעורבות חוזרת עם החוק. לאור זאת המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה. שירות המבחן סבר בשגגה כי תלוי ועומד נגד הנאשמת מאסר על תנאי בר הפעלה, והמליץ להאריכו.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי ומורן בן דוד, הנאשמת ילידת 1978, לחובתה 4 הרשעות קודמות משנת 2012 בעבירות רכוש ואחרות. ביום 1.2.12 נשפטה למאסר בפועל בן 8 חודשים. כמו כן ריצתה בשנת 2002 5 חודשי עבודות שירות. הנאשמת הורשעה בביצוע 43 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב. הערכים המוגנים שנפגעו הינם קניינו של הפרט וחיי מסחר תקינים בכלכלה המודרנית. הפגיעה בערכים הינה משמעותית שכן בוצעו מספר רב של רכישות, פעם אחר פעם תוך שהיא מציגה מצג שווא בפני בעלי העסקים. הנאשמת ביצעה את המעשים לאחר שנגזר עונשה בת"פ 7502-09-09, המאסר על תנאי שהוטל באותה תיק הינו החל מיום שחרורה מן המאסר ועל כן אינו חל בתיק דנן. אולם מכך עולה כי הנאשמת ניצלה את הזמן שבין גזירת העונש לבין תחילת ריצוי עונשה כדי לבצע את העבירות, הדומות באופיין לעבירות בהן הורשעה, שעה שהיא מודעת לחומרת מעשיה. ניכר כי ענישה אינה מרתיעה את הנאשמת וכי העובדה שביצעה עבירות דומות בסמיכות זמנים כה גדולה מעידה על עזות מצח והעדר מורא. אמנם הנאשמת משתפת פעולה עם שירות המבחן וכן הודתה וחסכה זמן שיפוטי. עם זאת נוכח ריבוי העבירות, הרצידיביזם בתחום עבירות הרכוש ועברה הפלילי עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר ממושך לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

8. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד קטי צוויטקוב, מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייה של

הנאשמת. שירות המבחן קובע מפורשות כי התנהגותה העבריינית נובעת ממניעים רגשיים ולא מדפוסים עבריינים. אין המדובר בעבריינית אלא במי שביצעה את המעשים על רקע קשייה האישיים וממניעים של חסכים משפחתיים. הנאשמת שוחררה ממאסר ביולי 2012, מאז היא משקמת את עצמה, החלה בהליך טיפולי, עובדת וסועדת את דודתה. מאז שחרורה לא ביצעה עבירות. אמנם נכון שהעבירות בוצעו בין מועד גזירת הדין לבין מועד ריצוי העונש, אולם לא מדובר בעבירות שבוצעו כתוצאה מתעוזה אלא ממצוקה. העבירות בתיק דן שנעברו כולן לפני ההליך השיקומי המשמעותי. חלפו 3 שנים מאז ביצוע העבירות. שליחת הנאשמת היום לעונש מאסר בפועל שעה ששירות המבחן מצביע על אפשרות שיקום משמעותי, תחטא לאינטרס הציבורי. על כן עתרה ב"כ הנאשמת להימנע משליחת הנאשמת לעונש מאסר ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

9. הנאשמת מסרה כי בשלוש השנים האחרונות היא משתדלת לשקם את עצמה, עובדת, מגיעה לפגישות בשירותי הרווחה עם פסיכולוגית וקצינת המבחן. הוסיפה כי החזרתה לבית הסוהר תהיה הרת אסון מבחינתה.

דין

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

11. כתב האישום מתאר מספר רב של מקרים בהם עשתה הנאשמת שימוש במספר כרטיס האשראי ורכשה באמצעותו מוצרים ושירותים. המקרים נעברו בסמיכות זמנים זה לזה וסבורני כי קיים ביניהם קשר הדוק והם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת ומכאן יש לראותם כאירוע אחד, ולקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו פגיעה ברכושו של אדם ופגיעה בהליכי הסחר התקינים.

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשמת השתמשה במספר כרטיס אשראי שהגיע לידיה במקרה ועשתה בו שימוש חוזר על פני תקופה של מספר חודשים, בתדירות גבוהה, תוך שהיא מציגה מצג שווא בפני בעלי העסקים. באופן זה קיבלה לידיה מוצרים ושירותים בשווי של למעלה מ - 13,000 ₪.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 676/12 **מדינת ישראל נ' קיטה** (31.1.13), נדחה חלקית ערעורה של המדינה בעניינו

של נאשם, אשר הורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות לפי חוק כרטיסי חיוב ועוד. הנאשם היה שותף בפעילות של העתקה ושכפול כרטיס אשראי ומשיכת מזומנים בכספומטים. בית המשפט המחוזי השית עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור, למעט הארכת צו המבחן בשנה נוספת.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 48029-06-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (4.9.12), נדחה חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשבעה אישומים בגין ביצוע 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, וכן עבירות של גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ביצע רכישות בהיקף של כ- 34,000 ₪. בית משפט השלום השית עליו 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, למעט ניכוי ימי מעצר.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 12105-01-13 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (10.3.13), דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם גניבת כרטיסי חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים בסכום כולל של כ- 17,500 ₪ ועבירות נוספות. הנאשם נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. (ראו גם פסק הדין בבית משפט השלום בת"פ (נת') 32880-11-11 **מדינת ישראל נ' מסיקה** (25.11.12)).

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 34485-06-14 **פבלוביץ נ' מדינת ישראל** (11.9.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. המדובר היה במספר מקרים בהם נכנס הנאשם לחנויות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 9,000 ₪.

ה. בע"פ (מח' ים) 12361-02-11 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (30.5.13), נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ועוד. הנאשם ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1,760 ₪. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (כ"ס) 20098-05-12 **מדינת ישראל נ' ציאני** (24.3.13), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, גניבה ועוד. היקף הרכישות והגניבות הוא כ- 36,800 ₪. בעת מתן גזר הדין הנאשם היה כבן 21, נעדר עבר פלילי. נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (י-ם) 17880-11-10 **מדינת ישראל נ' ישראלי** (16.9.13), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה ועוד. הנאשמת ביצעה רכישות בכרטיס האשראי של המתלוננת, עמיתתה לעבודה, בשווי של עשרות אלפי שקלים. היא נידונה לשל"צ בהיקף של 300 שעות ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (עכו) 45189-04-12 **מדינת ישראל נ' טונס** (12.6.13), הורשע נאשם בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ביצע רכישות בכ- 4,000 ₪ באמצעות שני כרטיסי אשראי שפרטיהם הגיעו לידי. נידון למאסר מותנה וקנס בסך 1,800 ₪.

ט. בת"פ (נת') 28709-08-11 **מדינת ישראל נ' דבש** (13.5.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. הנאשם הינו צעיר

ללא עבר פלילי. היקף העסקאות בכרטיס האשראי הגנוב הינו בשווי של כ- 2,000 ₪. נידון למאסר על תנאי.

י. בת"פ (אשק') 20439-11-11 **מדינת ישראל נ' ערני** (29.5.14), הורשע נאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם עשה שימוש בכרטיס אשראי משוכפל ורכש באמצעותו בהזדמנות אחת טובין בסכום של 2,699 ₪. בית המשפט קבע מתחם בין מע"ת ועד למספר חודשי מאסר בע"ש. נידון למאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; מספר כרטיס האשראי הגיע לידיה של הנאשמת דרך שובר תשלום שעל גבו הופיע מספר הכרטיס, אותו היא מצאה. הנאשמת נטלה את השובר ובהמשך עשתה במספר כרטיס האשראי שימוש חוזר ונשנה, במשך מספר חודשים. אין ספק כי למעשה של הנאשמת קדם תכנון.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; הנאשמת רכשה באמצעות הכרטיס שירותים ומוצרים בשווי של 13,631 ₪.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה**; הרקע לביצוע המעשים היה קושי של הנאשמת להתמודד עם קשייה ולשלוט בדחפיה.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מצו של"צ ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת החלה הליך טיפולי בו היא מתמידה וממנו היא נתרמת, ואולם הליך טיפולי זה עדיין נמצא בראשיתו וסבורני כי אנו מצדיק סטייה מן המתחם. עם זאת יש להתחשב בו בתוך גדר המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

19. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת ובמשפחתה, לרבות בשל גילה**; הנאשמת יליד 1978, מתגוררת עם דודתה הקשישה וסועדת אותה. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות יפגע בה ובדודתה הנתמכת בה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשמת הודתה, הביעה חרטה ולקחה אחריות על מעשיה.

ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; הנאשמת גדלה והתחנכה בהעדר דמויות הוריות מטיבות ומציבות גבולות ברורים, כשבילדותה חוותה דחייה ועזובה רגשית. במהלך חייה סבלה משינויים חדים במצבי רוח והתקשתה לנהל אורח חיים יציב. להתרשמות שירות המבחן אלו הביאו להתגבשות אישיות לא בשלה בעלת קושי להתמודד עם קשיים ולשלוט

בדחפים ועל רקע אישיותה וחסימים רגשיים בוצעו המעשים.

ד. **חלופת הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות בוצעו בין השנים 2011-2012 וכתב האישום הוגש בספטמבר 2013. ממועד ביצוע העבירות חלפו כשלוש שנים, במהלכן לא נפתחו לנאשמת תיקים נוספים ונראה כי היא החלה בהליך שיקומי משמעותי.

ה. **עברה הפלילי של הנאשמת או העדרו;** לנאשמתם שלוש הרשעות קודמות, האחרונה שבהן בעבירות גניבה, התחזות במטרה להונות, הפרעה לשוטר, איומים, העלבת עובד ציבור והחזקת נכס חשוד כגנוב בגינת ריצתה עונש מאסר בן 8 חודשים. בנוסף ריצתה הנאשמת מאסר בעבודות שירות בגין עבירות גניבה.

20. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשמת חוזרת ומבצעת עבירות רכוש גם לאחר שהיא נדונה לעונשי מאסר ממשיים. בהקשר זה קיימת חומרה רבה בכך שהנאשמת ביצעה את העבירות לאחר שנדונה בהליך קודם למאסר בפועל של 8 חודשים ובטרם החלה לרצות את עונשה, כך שאף עונש מאסר בפועל לא הרתיע אותה מלשוב לסורה.

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה המירבית לצד עונשים נלווים. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן להסתפק בענישה של צו מבחן ואולם סבורני כי אין בכך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים. זאת בפרט בשים לב לכך שהמלצת שירות המבחן נסמכה על הנחה שגויה לפיה תלוי ועומד נגד הנאשמת מאסר על תנאי שמו הראוי להאריכו.

הקנס הכספי

22. המדובר בעבירה אשר בוצעה למטרת רווח כלכלי ועל כן ראוי להשית קנס כספי על הנאשמת, תוך התחשבות במצבה הכלכלי. כמו כן יש להטיל פיצוי בשווי הסכום שנגזל.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 12.7.15.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי חוק כרטיסי חיוב.

ג. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.16. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מדי.

ד. פיצוי בסך 13,600 ₪ לחברת האשראי. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.16. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר לחברת האשראי על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשמת כי אם לא תעמוד בתנאי המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינה.
מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15 יוני 2015, בהעדר הצדדים.